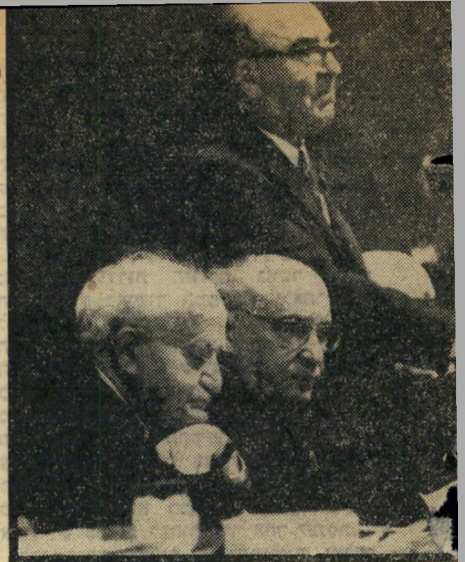

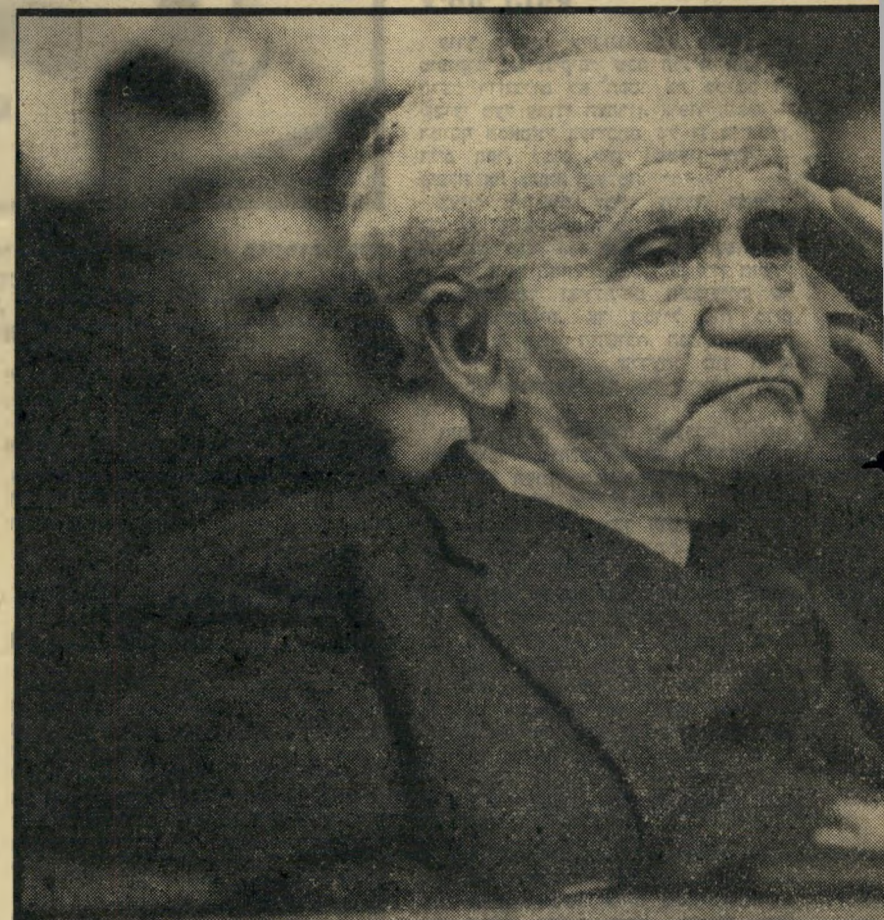
וכל המקופחים של המפלגה; אלה והחסידים העיוורים של בן-גוריון עם איתם פשרנים שחיפשו דרכים להרגיע את האל הוועם על מנת להשכיח שלום בית במפלגה — כולם יחד אינם אלא מינוט במפא"י.

כי 41% שהצביעו בעד החלטת המיעוט לא הצביעו בעד החלטת הקוראת לתמוך ללא סייג בדרישתו של ביגוי להקמת ועדת חקירה משפטית בענין הפרשה. 848 קולות ניתנו להצעת פשרה, שקראה לתמוך עקרונית בדרישת הזקן אך להשאיר בידי השרים את חופש ההכרעה. היתה זו הצעה שבן-גוריון עצמו הודיע ברורות שהוא מסתייג ממנה ולא יהיה מוכן להשלים עמה.

אולם לקבוצת נצראלמוג'דיין לא היה חשוב כל כך אם בן-גוריון מסכים עמם עד הסוף או לא. להם היה חשוב להתארגן ככוח בעל ציון מספרי, בעזרתו יוכלו להמשיך ולתסוס עמדות מפתח במפלגה ובי מוסדות ההסתדרות והמדינה. כבר למחרת ההצבעה העלו את סיסמת ה-41% כדי לרשור ייצוג יחסי מקביל במרכז המפלגה ובשאר מוסדותיה. זו היתה התארגנות של ההגוונות היקפית מפני התקפת טיחור של לוי אשכול.

המונצח ניצב מעל ביגוי המובס, כשבניהם יושב נשיא המדינה זלמן שזר. במשך כל הוועידה לא הסתיר ראש הממשלה את עצבנותו והתלשול ההתמודדות הגלויה הראשונה שלו נגד ביגוי.

גולדה

שהתייצבה בראש הלוחמים בצורה אישית נגד בן-גוריון, נשאה בוועידה את הנאום התוקפני ביותר נגדו. בנאומה, שתואר אחר כך על ידי אנשי בן-גוריון כ"ארסי", שמה ללעג את כוח זכרונר הלוקי, הציגה אותו כתעלולן וכבדאי.

הסיפוס של ההיכל מרעם התשוואות. לעומת תם התקבלו נאומי אשכול בתשוואות קלדי שות. לח לעיתים קרובות בקריאות התנגדות וכוז.

די היה להעיק מבט אחד בצועקים ובי מריעים כדי למוז מאיזה אלמנטים מורכב "הכוח החדש". היו אלה קבוצות מאורגנות של צעירים, שלא היה כל הבדל בינם לבין (המשך בעמוד 18)

האחרון על אותו אחוז מועט של צירים שניתן היה להשפעה.

היו אלה טכסיסים זולים של הפגנת כוח צעקנית. מי שלא מצוי במצב העניינים היה עלול להתרשם בצורה מסולפת, לוא היה בא לשפוט על מפא"י רק לפי מה שהתרחש בהיכל התרבות.

כאשר עלה בן-גוריון לנאום, או כאשר קיבלו אנשי את רשות הדיבור, רעדו אמות

הפעם הראשונה לאחר עשרות שנים, בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים. לאחר הוועידה ניסו מעריציו, לשווא, ליצור רושם כי הוא ינצח בעתיד. בן-גוריון לא הסתיר, לעומת זאת, את קורת רוחו ממחזאות הכפיים המאורגנות שליוו את דבריו, חייך בהנאה כל אימת שתומכיו הפריעו להתנגדו.

הרעישו את הם מהווים את ה אפילו לא התאמץ מפנה לו עורף, זו

היא לא השיגה את מטרתה. כבר בבחירת מרכז המפלגה החדש הסתבר כי אנשי אשכול למדו את הטכסיסים בהם הבטיח בעבר שרגא נצר את שלטונו על המפלגה. אל 251 חברי המרכז הנבחרים צורפו עוד 35 חברים ממונים בצורה ששינתה את יחסי הכוחות כך, שבידי אשכול מצוי כיום רוב של שני שלישים במרכז. אותו יחס נוצר גם בשאר מוסדות המפלגה.

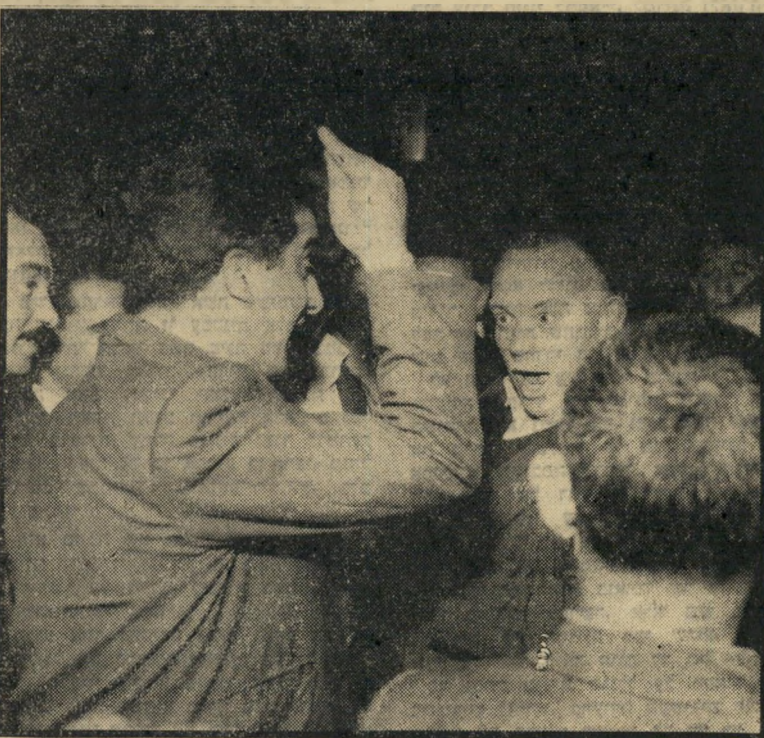
אולם גם יחס זה אינו אלא פיקציה בלבד. האישור שנתנה התעידה להקמת המערך עם אחדות העבודה מכסס את שלטונו של לוי אשכול על המפלגה בצורה מושלמת. כאשר יוקם המערך, יהיה הריב שיווצר עם צירוף אנשי אחדות העבודה לאנשי אשכול רוב מוחלט שפירושו, קבורה סופית ומוחלטת של צעירי מפא"י ושל אותם מאנשי הגוש וחפיה שלא יחזרו למחנהו של אשכול.

★ ★ ★ היסטוריה אלימה

וצאות אלה היו ברורות עוד לפני החעידה. היה ברור ששום נאום ושום שיכנוע מעל במת הוועידה לא יהיה בהם כדי לשנותן. משום כך בחרו אנשי "הכוח החדש", כפי שכינו את עצמם, בכס"סיסים אחרים כדי לנסות ולהשפיע ברגע

ההצבעה סגן ראש הממשלה מטיל את פתק ההצבעה לאחת הקלפיות. משמאל נראה איש ביגוי אהוד אבריאלי.

המחלוקת

תמונה אופיינית מאחורי הקלעים של הוועידה, שסימלה את פני מפא"י כיום: שני יריבים מתווכחים בלהט ובתנועות ידיים על נושא הפרשה, שעמד במרכז הוועידה העשירית. ויכוחים כאלה נראו לרוב במסדרונות ההיכל.